

Sè sladkim smehljajem in globokimi pokloni izročil ji je šopek cvetlic. Komaj vidno mu je ozdravila, oddala cvetke poleg stoječemu strežaju, nato pa mi je segnila v roko in za hip so se njeni drobni prstki tesno ovili moje roke, potem pa je nagnila glavico v pozdrav in naglo odkorakala proti hiši, ne da bi se ozrla na svojega zaročenca, ki je stal, kakor poparjen petelin, ne vedoč kam bi se djal. Jaz se nisem dalje brigal zanj, privzdignil sem klobuk in z lahnim poklonom odšel proti svojemu stanovanju.

Drugo jutro sem naznanil svojemu sodrugu, da izstopim iz družabništva. Odgovarjal me je od tega koraka, toda zaman, moj sklep je bil storjen, umakniti sem se hotel zaradi — Eveline. Moj sodrug, mister Barry je bil poštena duša, odkritosrčno je obžaloval moj izstop, moj delež mi je izplačal do zadnjega vinarja.

Dan pred svojim odhodom napotil sem se k Evelini. Nekaj tednov je bilo minulo od tedaj, ko sva bila pojezdila skupaj k Michiganskemu jezeru in od tedaj se nisva več videla. Stala je pri oknu s knjigo v roki, ko sem vstopil. Obraz ji je bil blede, nenavadno resen, pogled otožen.

„Vedela sem, da pridete, Henry! Po onem jutru ob jezeru, ko sem popolnoma spoznala vaš plemeniti značaj tudi drugačnega izida pričakovala nisem“.

Govorila je z izredno ljubeznivostjo, skoro smehljaje, a povsem mirno.

„Druge poti nisem znal Evelina, in tako je najbolj prav za — oba,“ odgovoril sem ji in težko sem spravljal besede iz grla.

„Da, najbolj prav, hvaležna sem vam“, dejala je počasi in podala mi roko, katero sem pritisnil k ustim.

„Z Bogom, Evelina...“ dalje nisem mogel, vroče sem še enkrat poljubil njeno ročico, potem pa naglo odhitel iz sobe.

„Farewell, Henry“, zaklicala je bolestno za mano, potem pa se zgrudila na stol in glasno zaihtela.

Novice.

— **Osebne vesti.** Stavbni pristav v Kranju, gosp. Ivan Jaksche, je imenovan inženjerjem. — Pravni praktikant pri deželni sodnji v Ljubljani, gosp. Ivan Mencinger je imenovan avskultantom.

— **Poštne vesti.** Poštar gosp. Fran Paulošič v Radovljici je pomaknjen v I. razred. Poštni poduradnik gosp. Fr. Srebotnjak je na lastno prošnjo premeščen iz Novega mesta v Ljubljano. Poštnimi poduradniki 3. plačilne vrste so imenovani poštni upravitelji gg. Fr. Štrukelj v Ljubljani, M. Grabar v Kopru, Jakob Skala v Ljubljani in Anton Passagnoli v Trstu; poštnimi upravitelji so imenovani gg.: Fran Jamar v Opatiji, Jos. Kraker v Tržiču, Ant. Demjevič v Opatiji, Lovro Spess, Edv. Oblaschiak in Ant. Podgornik v Gorici in Fr. Kramar v Novem mestu.

— **Vojaške vesti.** Imenovani so bili s 1. t. m. za poročnike v rezervi rezervni kadetje domačini gg.: Jožef Germ in Jakob Perk pri 2. bos. pešpolku (Banjaluka), Franc

Ferlan pri pešpolku št. 97 (Trst), Jožef Bučar št. 55 (Brzežany), Janez Zupanc št. 96 (Karlovec), Kuno Hočevnar št. 6 (Novi Sad), Fran Mašera št. 57 (Tarnów), Rudolf Zajec št. 6 (Novi Sad), Matija Röthel št. 77 (Sambor), Jožef Šinkovec št. 24 (Kolomya), Jožef Tavželj št. 24 (Kolomya), Fran Brejec št. 89 (Grodok), in rezervni podčastniki domačini gg.: Viktor Skaberne št. 20. (Sacz Nowy), Janko Šavnik št. 40 (Rzeszow), Rupert Celestina št. 58 (Stanislawow, Evgen Zupančič št. 10 (Przemysl), Fran Kalan št. 15 (Tarnopol).

— **Odlikovanje.** Vpokojeni polkovnik v Ljubljani gosp. Avgust Salamon je zadobil plemstvo.

— **Akademično društvo »Slovenija«** na Dunaju je izvolilo poslanca dr. Tavčarja svojim častnim članom.

— **Občina Rakek** je imenovala planinskega župnika gosp. J. Podboja svojim častnim občanom.

— **Redko odlikovanje Slovencev na Ruskem.** V slovesni seji „Imperatorske akademije nauk“ v Petrogradu dne 29. decembra m. l. je bila prisojena „premija imeni grofa A. D. Tolstega“ — denarna nagrada 400 rub. sreb. — našemu rojaku gosp. prof. M. Hostniku za njegovo knjigo: „Grammatika slovinskago jezika“, katera je bila natisnjena že v aprilu m. l., pa ni doslej izšla, ker bo sestavljala jedno knjigo s „Slov. ruskim slovarjem“, katerega tisk se bliža koncu. Čestitamo prvemu Slovencu, katerega je nagradil največji znanostni tribunal v Rusiji!

— **Pariška razstava** ali III. velika maskarada pevskega društva „Ljubljana“, katera se vrši dne 2. svečana t. l. v Ljubljani, utegne postati, sodeč po dosedanjih velikanskih pripravah jedna največjih in najimpozantnejših veselico letošnjega predpusta. Veliko število priglasičenih elegantnih mask in originalnih skupin priča, da je zavladovalo za to maskarado jako živahno zanimanje, in to ne samo v mestu, ampak tudi na deželi, kar dokazuje posebno udeležba zunanjih društev, katere se udeležijo maskarade v društvenih opravah. Jedna najelegantnejših skupin bode gotovo skupina francoskih častnikov, istotako skupina pariških modnih dam, jedna najoriginalnejših pa skupina „peš potovalcev“, kateri so z raznih krajev dospeli v Pariz. Pazljivo oko obiskovalca te maskarade našlo bode poleg krasne slovenske narodne noše, zastopane tudi vse druge slovanske narode, kateri bodo skušali jeden drugega prekašati po krasoti svojih oblek. Mnogo smehu obudil bode na vsak način tudi oktet žab, katere bodo med odmorom zabavale občinstvo. Tem pridruži se pa še cela truma vsakojakih klovnov, kateri bodo s svojimi dovtipi zabavali zabaveželjne obiskovalce. Dekoracijska dela, za katera je žrtvoval letos ogromno svoto 1200 kron izročena so večji roki brzoslikarja. Jedna najlepših dekoracij bode gotovo „vodna palača“, katera bo obsegala prostor 90 m² in bo vsako uro s pomočjo električnih reflektorjev razsvetljena v drugi barvi. V Kitajskem paviljonu našel bo razgret plesalec obilo hladila, med tem ko bo za plesalke preskrbljeno v obilni meri z vsakojakimi predmeti sladkega imena. Vabila razpošiljati so se pričela, ter se odbor društva obrača z uljudno prošnjo do vseh onih, kateri bi se maskarade udeležili, pa jim vabilo ni bilo dostavljeno, da se blagovolijo obrniti do odbora, kateri bo drage volje isto vsakemu odposlal. Ker se vrši maskarada na praznik, drugi dan je pa nedelja je zunanjim rodoljubom dana ugodna prilika udeležiti se te maskarade, na kateri bodo našli tudi neplesalci obilo užitka, kajti plesna šola društva bode v 40 parih plesala francoski „Les Lanciers“ in češki salonski ples „Beseda“. Druzega svečana tedaj v Pariz na pariško razstavo.

— **Gasilno društvo v Poljanah** je dobilo dovoljenje, da priredi v društvene namene srečolov.

— **Predavanje v Katoliškem domu v Ljubljani.** Od jeseni sem se vrše v „Katoliškem domu“ redno javna

predavanja poučnega značaja. Vzlic tendencijoznosti nekaterih predavanj se mora reči, da je ta uredba jako hvale vredna.

— **Efektno tombolo** je dovolilo finančno ministrstvo gasilnemu društvu v Škofji Loki. Tombola z 2500 srečkami se priredu v korist fondu za zgradbo gasilnega doma.

— **Pravico javnosti** je naučno ministrstvo dovolilo nemški schulvereinski šoli v Domžalah.

— **Redek slučaj poselske zvestobe.** Te dni je v Ljubljani umrla v starosti 91 let Marija Vogelnik, ki je ne-pretrgoma več kot pol stoletja služila v jedni in isti rodbini.

— **Ljubljanske občinske volitve pred upravnim sodiščem.** Pri volitvah l. 1899. je bil v Ljubljani hud boj. Napredna narodna stranka se je imela boriti na dve strani: proti katoliško-narodni stranki in proti Nemcem, a zmagala je vzlic temu v vseh treh razredih. Katoliško-narodna stranka je proti volitvi uložila ugovor, češ, da so se zgodile različne nepravilaosti. Nemci niso bili mnenja, da se je zgodilo kaj nepravilnega in vsled tega niso podali nikake pritožbe. Ravno tako kakor Nemci je tudi vlada bila prepričana, da se je vršila volitev pravilno in je vsled tega tudi župana Hribarja priporočila cesarju v potrjenje. Pritožba katoliško-narodne stranke je pa pri upravnem sodišču dosegla nepričakovan uspeh. Upravno sodišče jej je ustreglo v jedni točki, v drugih pa jo je odbilo. Upravno sodišče je bilo namreč mnenja, da je po določbi občinskega reda tudi skrutinij javen, ker pravi obč. red, da je „volilno opravilo“ javno in je vsled tega razveljavilo volitev iz III. in II. razreda. Radi te razsodbe se je z gotove strani dvignil silen krik, prav kakor da se je Bog ve kaj zgodilo. In vender se je pri tisti volitvi postopalo tako, kakor se postopa malone v celi državi in kakor se je v Ljubljani postopalo 30 let, ne da bi bil kdo ugovarjal.

— **Državnozbornske volitve v Mariboru** se višja duhovščina ni udeležila, vsled česar je slovenski kandidat dobil letos še veliko manj glasov, kakor pri zadnji volitvi.

— **Celovec** šteje sedaj 21.690 prebivalcev. Pri zadnjem štetju l. 1890. jih je imel 17.690.

— **Sv. Gora pri Gorici** pride zopet v last slovenske frančiškanske provincije sv. Križa. Leta 1786. so morali frančiškani zapustiti ondotti samostan, čez 115 let pa se zopet vrnejo tja.

— **Tretji brzovlak Dunaj-Trst** začel bode voziti s 1. februariem.

— **Ljudsko štetje.** Na Štajerskem, na Koroškem in na Primorskem se gode pri ljudskem štetiljenju strahovite sleparije. Uradniki kar siloma vpisujejo Slovence kot Nemce in Lahe, samo da bi našteli kar mogoče največ Nemcev in Lahov in kar mogoče manj Slovencev.

— **Slovenska umetniška razstava v Zagrebu** se je vrlo dobro obnesla, kar se vidi najbolje iz tega, da je bilo jako mnogo razstavljenih umotvorov za razmeroma visoke cene prodanih.

— **Dr. Ferdinand Dominkuš.** † V visoki starosti 72 let umrl je v Mariboru po dolgi in mučni bolezni slovenski rodoljub in buditelj štajerskih Slovencev, odvetnik dr. Ferdinand Dominkuš, bivši deželni poslanec štajerski in sobojevnik dr. Janeza Bleiweisa.

— **Ludovik Ravnihar.** Dne 17. t. m. umrl je v Ljubljani umirovljeni deželnosodni svetnik gosp. Ludovik Ravnihar, bivši deželni poslanec kranjski, v starosti 73 let. Bedi mu prijazen spomin!

— **Velik požar v Novem mestu.** Dne 21. t. m. okolo 1/2 7. ure zvečer začela je goreti jedna tistih znanih novomeških lesenih šup pred kapiteljsko cerkvijo in pred pošto, ki so bile vedno nevarnost za mesto. V teh šupah je bilo shranjeno dosti sena in slame. Če bi poleti nastal požar, morali bi Novomeščani bežati, kakor pred več leti prebivalci v Stryju. Ta požar 21. t. m. je bil grozen. Velika nujna nevarnost je bila za vse mesto. Škode je na mrvi in na šupah

precej. Pri rešilnem delu so se posebno odlikovali učenci Grmske šole, ki so hitro prišli pod vodstvom vodje gosp. Dolenca in gimnazijci, ki so pod vodstvom gg. Pipenpacherja in Westerja delali kakor junaki. Profesorja Pipenpacher in Wester sta tudi sama pri pumpah delala, kakor bi šlo za rešitev njihovih hiš. Gimnazijci so delali pri pumpah od 1/2 8. ure do 4. ure zjutraj. Naši mlajši justični gospodje so se lotili vsacega dela. Gosp. Rudolfu Smoletu, grajščaku v Grabnu, se je zahvaliti za marsikako rešilno dejanje. Tako tudi gosp. Bergantu in gosp. Rihardu Dolencu. Naša požarna bramba je delala, kar se more žrtvovalno, podpirali so jo tudi jetniki, katere so precej pripeljali na kraj požara. Topliška požarna bramba je s svojo brizgalnico ter z dobro izbežbami fanti in možmi prihitela pomagat. Požar se je videl daleč na okrog.

— **Tatvina.** Posestniku Jakobu Kalanu iz Zgornje Senice pri Medvodah je neki dninar ukradel hranilnično knjižico, glasečo se na 1400 kron.

— **Nesrečen slučaj.** V Ostrvu na Hrvaškem sedel je kmet Nikolaj Cvetkovič s svojo ženo in sosedo dne 21. m. m. okoli tretje ure popoldne v sobi in je pripovedoval, da je dobil na ulici od nekih otrok nove vrste patrono, katero hoče poskusiti v svoji puški. Nato odide po puško in jo začne vravnati, ne misleč na grozno nevarnost nabite puške za okoli stoječe; žena stala mu je najbližje s štirimesečnim otrokom v naročju. Kar se sproži puška in zadene glavo njegove žene Olge, katera z razstreljeno glavo pade na tla. Otroku, katerega je imela v naročju pa se ni zgodilo ničesar. Pobralla ga je sosed in jela klicati na pomoč. Prihiteli so domači, ki so komaj ubranili ubogemu soprogu, ki je ves obupan divjal po sobi, da se ni usmrtil od žalosti in obupa. Previdnosti res ni nikdar preveč!

— **Kako se podkupovanje priča kaznuje.** Pri Hilsnerjevi aferi so delali židje s silnimi denarnimi sredstvi. Žid Sim ponudil je orožniškemu postajevodju Klenovecu 50.000 gld., ako bi orožniški postajevodja označil pred sodiščem kot morilca drugo bsebo in ne Hilsnerja. Klenovec ni vzel 50 000 gld., ampak je žida naznanil sodišču. Žid Sim je bil obsojen — na osem dni zopora! Tej vesti pristavljamo še, da se je zagovornik Hilsnerjev dr. Auredniček proti obsodbi Hilsnerja že zopet pritožil.

— **Vojaška blagajna pokradena.** V predzadnji številki smo priobčili vest, da je v Stolnem Belgradu bila oropana blagajna v ulanski vojašnici. Tatovi so vzlic bdenju vojaških straž tatvino izvršili. Torej so bili ljudje, katerim je vojašnica popolnoma znana, in kateri so lahko po notranjosti vojašnice brez nadležnosti hodili. Preiskovalna komisija je zdaj dognala, da je tatvino izvršil ulanski nadporočnik Diosoy, pri tem pa mu je pomagal njegov služabnik vojak Vuković. Nadporočnik je bil aretiran.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest.

(8—10)